Statsforvalteren i Nordland

Vår dato: 21.10.2026
Vår ref: 2022/5857
Deres dato: «RefDato»
Deres ref: «Ref»

«Mottakernavn»
«Adresse»
«Postnr» «Poststed»
«Kontakt»

Saksbehandler, innvalgstelefon
Espen Olaf Henriksen, 75531603

Vedtak - tillatelse etter forurensningsloven - SP-2025-002072 - akvakultur - Sørfold - Nordlaks Smolt AS - lokalitet Mastermovika II - 15315

Vi viser til søknad fra Nordlaks Smolt AS om tillatelse til økt produksjon av settefisk av laks på lokalitet Mastermovika II i Sørfold kommune. Søknaden ble oversendt fra Nordland fylkeskommune 15.12.2025 til behandling hos sektormyndighetene.

Vedtak

Statsforvalteren i Nordland innvilger søknad om ny tillatelse etter forurensningsloven fra Nordlaks Smolt AS,[1] *men med vilkår*[2] *som forutsetter lavere utslipp enn beskrevet i søknad. Tillatelsen er vedlagt og gjelder årlig produksjon av inntil 4700 tonn settefisk av laks, ørret og regnbueørret på lokalitet Mastermovika II i Sørfold kommune med ramme for et årlig fôrforbruk på 4700 tonn. Vedlagte tillatelse erstatter tillatelse gitt til Smolten AS 04.05.2009.*

Statsforvalteren vedtar at dere skal betale et gebyr på 94 600,- for vårt arbeid med saken. Vedtaket er fattet med hjemmel i forurensningsforskriftens § 39-3, jf. § 39-4.

Særlig viktige vilkår

Her er en oversikt over tidsfrister for viktige tiltak som dere må gjennomføre. Se i tillatelsen for detaljene rundt dette.

Tiltak	Frist	Vilkår i tillatelse
Årsrapport om produksjons- og miljødata og ev. avvik fra tillatelsen	1. mars hvert år	10.4
Undersøkelse av resipient - bløtbunnsfauna	Etter ca. 2 år med produksjon, deretter hvert 4. år	12.2
Undersøkelse av prioriterte stoffer, prioritert farlige stoffer og vannregionspesifikke stoffer	Etter ca. 2 år med produksjon, deretter hvert 4. år	12.3

[1] Jf. forurensningsloven § 11
[2] Jf. forurensningsloven § 16

Alle rapporter skal oversendes fortløpende til Statsforvalteren. Resultater fra bunnundersøkelser (fauna og kjemiske analyser) skal også registreres i databasen Vannmiljø.

Om vedtatt saksbehandlingsgebyr

Statsforvalteren skal kreve gebyr for saksbehandling og kontroll, jf. forurensningsforskriften kapittel 39 *Gebyr til statskassen for arbeid med tillatelser og kontroll etter forurensningsloven*. Gebyrsatsen ble varslet i vårt brev av 06.10.2026. Vi har ikke mottatt merknader til varselet. Plassering i gebyrsats 5 er avgjort ut fra nødvendig ressursbruk i behandling av saken.

For 2026 utgjør gebyrsats 5 kr 94 600,- jf. forurensningsforskriften § 39-4. Faktura ettersendes fra Miljødirektoratet.

1 Kort om bakgrunnen for saken

1.1 Anlegget

Smolten AS fikk 04.05.2009 tillatelse etter forurensningsloven for settefiskproduksjon ved lokalitet Mastermovika II (figur 1) med ramme for årlig fôrforbruk på 1000 tonn. Anlegget ligger innenfor areal regulert til industri i detaljreguleringsplan for Mørsvik smoltanlegg vedtatt av Sørfold kommunestyre 23.03.2023. De tre utslippsrørene (figur 2) går ut i sjøområde som i kommune-planens arealdel (2009–2021, vedtatt 30.09.2010) er avsatt til «fiske-, ferdsel, frilufts-, natur- og akvakulturområde».

1.2 Selskapets søknad

Nordlaks Smolt AS har søkt om ny tillatelse for å øke årlig produksjon til inntil 4700 tonn settefisk med årlig fôrforbruk inntil 4700 tonn. Anlegget skal benytte RAS-teknologi (Resirkulerende Akvakultur Systemer) med filtrering og gjenbruk av vann. Utslippet til sjø skal gå ut på samme måte som i eksisterende anlegg, det vil si via tre ledninger til ca. 40 m dyp ca. 500 m nord for anlegget. Hver av de tre ledningene har utslippspunkter på enden samt utslippsåpninger (diffusorer) 25 og 50 m fra enden. Utslippet er dermed fordelt på i alt ni utslippspunkt.

I vedlegg til søknad er anleggets årlige utslipp til fjorden ved full produksjon på 4700 tonn beregnet som følger:

	Nitrogen	Fosfor	Organisk karbon (TOC)
Årsproduksjon 4700 tonn	175 tonn	32 tonn	306 tonn

Dette tilsvarer følgende spesifikke utslipp, uttrykt som kg stoff per tonn produsert fisk:

	Nitrogen	Fosfor	Organisk karbon (TOC)
Årsproduksjon 4700 tonn	37 kg/tonn	6,8 kg/tonn	65 kg/tonn

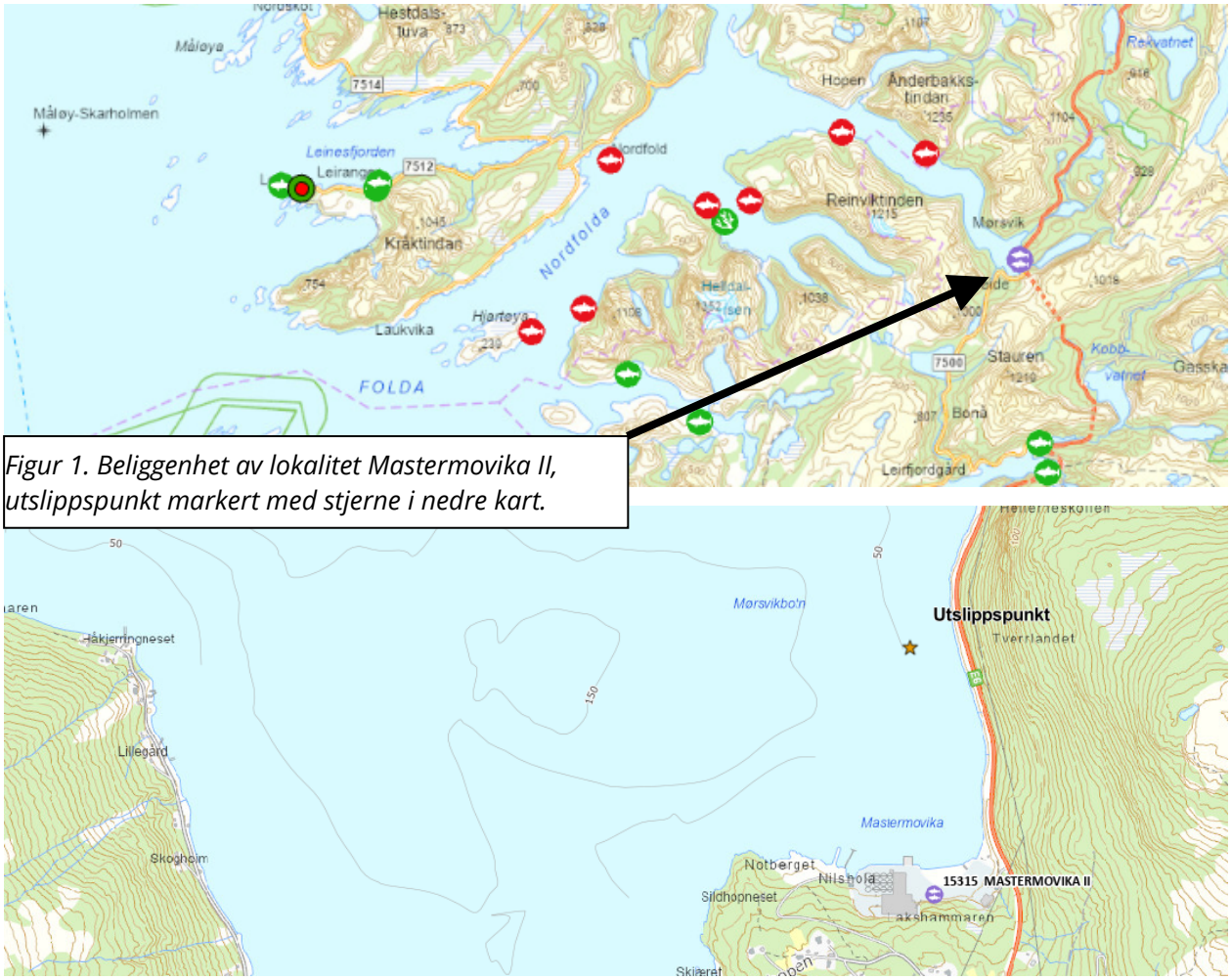

Figur 1. Beliggenhet av lokalitet Mastermovika II, utslippspunkt markert med stjerne i nedre kart.

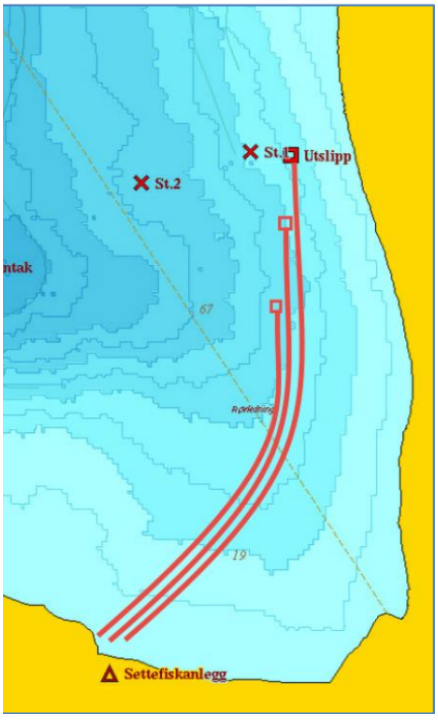

Figur 2: Utslippsledningene (utsnitt av figur 2 i rapport «Modelleringer ved Mørsvikbotn»). Avstandene mellom rørenes endepunkter er ca. 100 m.

2 Rettslig utgangspunkt

Forurensningsloven

Når Statsforvalteren vurderer om tillatelse til forurensende virksomhet skal gis, og eventuelt på hvilke vilkår, skal vi legge vekt på de forurensningsmessige ulempene ved tiltaket sammenholdt med fordeler og ulemper tiltaket for øvrig vil medføre, jf. forurensningsloven § 11 siste ledd. I vurderingen vil vi særlig ta i betraktning i hvilken grad den omsøkte driften ved virksomheten er akseptabel sett i lys av forurensningslovens formål og retningslinjer i §§ 1 og 2.

Det er i saksbehandlingen lagt vekt på de forurensningsmessige ulemper, samt de fordeler som tiltaket vil medføre. Dersom fylkeskommunens vedtak innebærer tillatelse til en lavere produksjonsramme enn det som fremgår av Statsforvalterens vedtak, er det produksjonsrammen i fylkeskommunens vedtak som gjelder. Tillatelsen kan endres på visse vilkår[3]. Endringer skal være basert på skriftlig saksbehandling og en forsvarlig utredning av saken. En eventuell endringssøknad må derfor foreligge i god tid før endring ønskes gjennomført.

Vi understreker at vurderingene er gjort under forutsetning av at virksomheten benytter beste tilgjengelige teknologi og driftsmetoder for å minimalisere utslippene til miljøet[4]. Overvåking av miljøtilstanden og mulige endringer av tilstanden i resipienten vil avgjøre om utslippet er forsvarlig også i fremtiden. Krav om miljøundersøkelser vil også dokumentere om anlegget har uønskede effekter på resipienten.

I tillegg til de krav som følger av tillatelsen, plikter bedriften å overholde forurensningsloven og produktkontrolloven, samt forskrifter som er hjemlet i disse lovene. Brudd på tillatelsen er straffbart[5]. Også brudd på krav som følger direkte av forurensningsloven og produktkontrolloven samt forskrifter fastsatt i medhold av disse lovene, er straffbart.

Naturmangfoldloven

Naturmangfoldlovens forvaltningsmål i §§ 4 og 5 ligger til grunn for Statsforvalterens myndighetsutøvelse. Videre skal prinsippene i §§ 8 til 12 om blant annet kunnskapsgrunnlag, føre-var-tilnærming og samlet belastning legges til grunn som retningslinjer når Statsforvalteren treffer beslutninger som berører naturmangfold.

Vannforskriften

Vannforskriften fastsetter miljømål for vannforekomster og inndeler vannforekomstene i fem tilstandsklasser. Miljømålene i vannforskriften §§ 4–6 innebærer at tilstanden i vannforekomstene skal beskyttes mot forringelse, og forbedres med mål om å oppnå god økologisk tilstand og god kjemisk tilstand. Dersom tiltaket fører til at vannforekomsten endrer tilstandsklasse i negativ retning, vil det foreligge en forringelse. Dersom miljøtilstanden i en vannforekomst er dårligere enn god, kategoriseres den i risiko for ikke å oppnå miljømålet. Etter vannforskriften skal det da igangsettes miljøforbedrende tiltak. Miljømål skal nås, og forringelse er ikke tillatt med mindre vilkårene for å gjøre unntak er oppfylt, jf. vannforskriften § 12. Statsforvalteren har derfor vurdert om kravene i vannforskriften er til hinder for å gi tillatelse etter forurensningsloven.

[3] Forurensningsloven § 18
[4] Forurensningsloven § 2 nr. 3 og Naturmangfoldloven § 12
[5] Forurensningsloven §§ 78 og 79

Nasjonalt prioriterte stoffer
Norge har som mål å stanse utslipp av helse- og miljøfarlige stoffer. Utslipp av stoff og stoffgrupper på den nasjonale prioritetslista skal reduseres vesentlig og på sikt stanses.

3 Statsforvalterens begrunnelser

3.1 Begrunnelse for vedtaket
Fordeler og ulemper
Havbruksnæringen produserer sjømat og skaper arbeidsplasser og verdier. I et utvidet anlegg vil det bli behov for å øke antallet fast ansatte. Økt aktivitet ved anlegget vil også være fordelaktig for lokale leverandører av varer og tjenester. Nordlaks Smolt AS skriver at de har et økende behov for større smolt til konsernets sjøanlegg i regionen. Utsett av større smolt reduserer tiden i sjøen, noe som reduserer laksens kontakt med lakselus og andre sykdomsfremkallende organismer.

Akvakultur på land har fra et miljøperspektiv noen fordeler sammenlignet med oppdrett i sjø i åpne merder. Rensing av avløpsvannet fører til mindre fotavtrykk per tonn produsert fisk når det gjelder påvirkning på økosystemet på sjøbunnen nær anlegget. Landbasert produksjon har også mindre utslipp av plastpartikler og antigromiddel. Settefiskens første stadier må uansett produseres i lukkede kar, men produksjon av større postsmolt på land reduserer produksjonstid i sjø. Samtidig vil landbaserte oppdrettsanlegg også påvirke miljøet ved at de forbruker energi.

Anlegg på land har utslipp av finpartikulært organisk materiale, oppløste næringssalter, kjemikalier (rengjøringsmidler, legemidler m.m.) og eventuelle spormengder av miljøgifter som følger med fôret. Store anlegg kan ha store utslipp, selv med rensetiltak for avløpsvannet. Det er søkt om årlige utslipp til sjø som kan inneholde inntil 175 tonn nitrogen. Tilgangen på nitrogen er ofte en begrensende faktor for algeveksten i havet. Økt nitrogentilførsel kan dermed gi økt algevekst. Et årlig utslipp på 175 tonn nitrogen tilsvarer nitrogentilførselen i urenset avløp fra ca. 40 000 personer.

Prinsippene i naturmangfoldloven
Faktagrunnlaget som ligger til grunn for våre vurderinger etter forurensningsloven er nærmere omtalt i kapittel 4. Vi vurderer kunnskapsgrunnlaget som godt nok til å kunne gjøre et vedtak i saken, jf. naturmangfoldloven § 8 og 9.

Vi er ikke kjent med at det er verdifullt naturmangfold i nærheten av planlagt utslippspunkt som kan gi grunn til å avslå søknaden. Kunnskapen om naturmangfold i havet er imidlertid begrenset, noe som gjenspeiles i informasjonen i tilgjengelige databaser. Det kan dermed komme ny kunnskap som kan ha betydning for senere avgjørelser.

I tillegg til dagens utslipp fra Mastermovika II får Mørsvikfjorden tilførsel av organiske stoffer og næringssalter fra naturlige kilder, avrenning fra dyrket mark, spredt avløp og utslipp fra akvakultur-anleggene Martnesvika og Ånderbakk. Sistnevnte anlegg ligger så langt ute i fjorden (ca. 9 og 14 km fra Mørsvikbotn) at vi antar at de ikke utgjør noe vesentlig bidrag til samlet belastning inne i Mørsvikbotn.

Nordlaks Smolt AS er forpliktet til å ta i bruk miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder som er tilgjengelige for næringen i dag. Ved eventuell redusert miljøtilstand i influensområdet til utslippene er virksomheten forpliktet til å lage en tiltaksplan for å bedre forholdene.

Kravene i vannforskriften
Hvis driften får negativ effekt på tilstanden til vannforekomsten, må det gjøres tiltak for å bedre forholdene. I tillatelsen er det satt krav om overvåking av resipienten og gjennomføring av tiltak dersom utslippet gir uakseptabel økologisk tilstand i bunnfaunaen i området rundt utslippspunktet. I tillatelsens vilkår har vi satt utslippsgrenser som etter vår vurdering gir lav sannsynlighet for forringelse av vannforekomstens økologiske eller kjemiske tilstand.

Dokumentasjonen i søknaden sannsynliggjør at fjorden i Mørsvikbotn kan omsette høyere mengder av organisk utslipp enn det som ligger i dagens tillatelse. Anlegget har for 2024 og 2025 rapportert nitrogenutslipp på henholdsvis 24 og 30 tonn. Den omsøkte økningen til 175 tonn innebærer utslipp som er vesentlig større enn da resipientundersøkelsene ble gjennomført. Resultater fra modellering tilsier at lite av utslippet vil nå overflatevannet, der påvirkning på algevekst vil være størst, men modellen som er brukt tar ikke hensyn til at utslippet går ut i et begrenset vannvolum innerst i en fjord.

Etter vår vurdering er det behov for å vurdere virkningene av en mer moderat økning før det eventuelt senere kan gis tillatelse til omsøkte utslippsmengder. Vannforekomsten Mørsvikbotn er i svært god tilstand, men bunnfaunaindeksene dette bygger på har begrenset margin ned til grenseverdiene for god tilstand. For å redusere sannsynligheten for at tilstanden skal bli forringet har vi satt vilkår om at utslippene av nitrogen ikke skal overstige 110 tonn per år. Hvis dette likevel skulle føre til forringelse, vil vi måtte vedta krav om høyere rensegrad, slik at utslippet blir lavere og ikke til hinder for gjenopprettelse av svært god tilstand.

Konklusjon
Vi har konkludert med økt ramme for fôrforbruk på lokalitet Mastermovika II etter vilkårene i tillatelsen er akseptabelt sett i lys av forurensningslovens formål og retningslinjer i §§ 1 og 2. Etter en samlet vurdering av de forurensningsmessige ulempene opp mot fordeler som etableringen ellers vil medføre, gir vi Nordlaks Smolt AS tillatelse med ramme for årlig fôrforbruk på 4700 tonn og nærmere fastsatte vilkår.

3.2 Begrunnelse for utvalgte vilkår og krav

Utslippsreduserende tiltak og utslippsrapportering (vilkår 3 og 10)
Vilkårene om utslippsreduksjon er funksjonsbaserte og teknologinøytrale, det vil si ikke knyttet til spesielle renseløsninger, utstyr eller teknologier. Det betyr også at anlegget bør ta høyde for endringer, både i endrede krav til rensing og generelle krav til bruk av beste tilgjengelige teknikker (BAT) i næringen. Ytelsen til renseanlegg må kunne dokumenteres gjennom utslippskontroll og årsrapporter.

Virksomheten må sende årlige rapporter til Statsforvalteren om energiforbruk, fôrforbruk, biologisk produksjon, slamproduksjon og målte eller beregnede utslipp av fosfor, nitrogen og organisk karbon. Når det blir tilrettelagt for rapportering gjennom Altinn, vil det erstatte rapportering direkte til oss.

Utslippsgrenser (vilkår 3.1)
De omsøkte grenseverdier er basert på en produksjon på 4700 tonn med rensing som er basert på mekanisk filtrering. Vår vurdering er at produksjon i denne størrelsesorden uten nitrogenfjerning vil føre til utslipp av nitratmengder som gir for stor risiko for redusert tilstand i vannforekomsten. Utslipp av nitrat og andre nitrogenforbindelser kan føre til økt algeproduksjon og dermed økt mengde organisk materiale som forbruker oksygen når det synker ned mot bunnen av fjorden. I

tillegg kommer at utslippet også inneholder organisk materiale i form av fine partikler fra avføring og fôrrester.

Vi har satt utslippsgrenser for årlig utslipp av nitrogen, fosfor og organisk karbon som begrenser økningen i utslipp fram til det eventuelt blir tilgjengelig dokumentasjon som i større grad støtter opp om at ytterligere utslippsøkning ikke vil gi negative effekter på vannforekomstens økologiske tilstand.

I tillatelsen har vi også satt grenser for utslipp per tonn produsert fisk, dvs. spesifikke utslipp. Disse gir det beste målet på hvor godt anlegget lykkes med å begrense utslippene, ettersom de har proporsjonalitetsprinsippet (at utslippsgrensene følger produksjonen proporsjonalt) innbakt i seg.

	Nitrogen	Fosfor	Organisk karbon (TOC)
Årlig utslipp	110 tonn	21 tonn	200 tonn
Spesifikt utslipp (kg stoff per produsert tonn)	37 kg/tonn	6,8 kg/tonn	65 kg/tonn

Grenseverdiene for årlige utslipp vil i praksis begrense produksjon uten nitrogenfjerning til ca. 3000 tonn per år, forutsatt at utslippene per produsert tonn er som beskrevet i søknaden (37 kg nitrogen per produsert tonn).

Utslippsgrensene er vedtatt med forbehold om at det kan bli aktuelt å vedta endringer ut fra oppdatert informasjon om hva som er oppnåelig med beste tilgjengelige teknikker.

Overvåking av miljøtilstanden i resipienten (vilkår 12)
Tillatelse til utslipp fra akvakulturproduksjon gis med forutsetning om at naturen kan omsette utslippene fortløpende, uten at miljøet blir overbelastet. For at virksomheten skal kunne dokumentere at driften er i tråd med denne forutsetninga, må virksomheten overvåke effekten som utslippene har på miljøet.

Vi vurderer ikke faren for vesentlig negativ påvirkning som så stor at det er til hinder for å gi tillatelse, men vi har satt vilkår om regelmessig overvåking av tilstanden til bunndyrsfauna i nærheten av utslippspunktet. Dette vil gi en indikasjon på påvirkningen av det marine økosystemet i området rundt utslippspunktet.

Overvåking blir viktig for å kartlegge eventuelle effekter utslippet har på miljøet. Dersom utslippet fører til at miljøtilstanden i området blir dårligere, må det gjennomføres tiltak som reduserer belastninga på resipienten.

Risikovurdering av utslipp av kjemikalier (vilkår 6)
Alle utslipp av kjemikalier og miljøgifter skal risikovurderes, jf. internkontrollforskriften og vilkår 6 om kjemikalier. Vi mangler kunnskap om hvordan en del kjemikalier og legemidler knyttet til medisinering og parasittbekjempelse virker på miljøet over tid. Risikovurderinga må derfor avdekke om kjemikaliene kan ha skadelige effekter på helse og miljø.

Støy og lys (vilkår 7)
I søknaden har dere ikke gitt opplysninger om at det skal komme nevneverdig støy fra anlegget. Vi har satt vilkår med de støygrenser som er vanlige for landbasert industri. Grensene er basert på støy til mest utsatte nabo.

Utslipp av plast (vilkår 9.3)
Vi kjenner ikke det nøyaktige omfanget av utslipp av plast fra akvakulturanlegg, men ser det som en miljørisiko. Derfor har vi satt vilkår om at all aktivitet og produksjonsutstyr skal risikovurderes med hensyn til utslipp av mikroplast og plastforsøpling. Basert på risikovurderinga skal virksomheten utarbeide tiltaksplaner og rutiner som skal redusere dette, jf. vilkår 9.3 i tillatelsen. Virksomheten må benytte beste tilgjengelige teknikker for å redusere utslipp av plast.

4 Faktagrunnlag og vurderinger

Statsforvalteren har vurdert informasjon i offentlige databaser og i følgende mottatte dokumenter:

- *Strømmålinger ved Mastermovika, Sørfold kommune, april/mai 2021*. STIM Miljø Rapport 59-2021, 30.08.2021.
- *Modelleringer ved Mørsvikbotn 2021*. STIM Miljø Rapport 07-2022, 21.01.2022
- *B-undersøkelse iht. NS9410:2016, lokalitet Mastermovika II.* STIM Miljø Rapport 67-2021, 16.09.2021.
- *C undersøkelse i Mørsvikbotn 2012.* Akvaplan-niva AS rapport nr. 5931-01, 10.09.2012.
- *C-undersøkelse ved Mørsvikbotn 2016.* Akvaplan-niva AS rapport nr. 8377.01, 22.03.2016.
- *C-undersøkelse ved settefiskanlegget i Mastermovika, Sørfold kommune, oktober 2020.* STIM Miljø Rapport 14-2021, 10.03.2021.
- *C-undersøkelse av utslippspunkt for landbasert smoltanlegg: Mastermovika II, lokalitets-ID: 15315*. Feltdato 12.10.2023. Sea-Eco rapport SE23-CU-17-1, 11.01.2024.
- *Utvidet kjemisk analyse ved Mastermovika II (ID-15315).* Sea-Eco rapport SE24-K-1-1, 10.12.2024.
- *Vurdering av behov for konsekvensutredning i forbindelse med søknad om økt utslipp fra smoltanlegget: Mastermovika II.* Sea-Eco rapport SE23-BKU-5-1, 02.01.2023.

4.1 Generelt om utslipp fra landbasert akvakultur

Akvakulturanlegg påvirker miljøet med utslipp til vann, støy, lys, lukt og ved at det blir generert farlig avfall. Lagring av kjemikalier og avfall/farlig avfall kan medføre fare for akutte utslipp. Utslipp til vann er regnet som største potensielle forurensningsfaren.

Det er store vannmengder som skal gjennom et anlegg med stor produksjon av fisk, og for å redusere vannforbruk og pumpekostnader blir det brukt ulike former for vannsparing. I praksis blir dette gjort med resirkulering av en større eller mindre del av vannet. Vi er ikke kjent med at det er noen systematisk forskjell i utslippsmengder mellom reine gjennomstrømmingsanlegg og anlegg med resirkulering av vann (RAS-anlegg). Vannsparingen gir i seg selv ikke reduserte utslipp.

Rensing av resirkuleringsvannet i et RAS-anlegg har som hovedfunksjon å sikre at vannet har rett kvalitet for en «ny runde» i anlegget. Dette omfatter utlufting av karbondioksid, oksygentilsetting og omdanning av ammoniakk til nitrat (avgiftning) i vannet som skal tilbake til fisken (RAS1-teknologi). Rensing av avløpsvannet som går til utslipp, både fra et RAS-anlegg og et gjennomstrømmings-anlegg, er vanligvis begrenset til ulike former for partikkelfjerning. Dette er mekanisk filtrering, eventuelt i kombinasjon med enkel kjemisk utfelling/flokkulering av partikler. I anlegg med RAS2-teknologi er det også løsninger som reduserer vannets innhold av nitrogen- og fosforholdige næringssalter, slik at vannforbruket kan reduseres ytterligere. Slike renseløsninger kan også installeres i et separat anlegg som behandler avløpsvannet fra et RAS1-anlegg, men i motsetning til RAS2 uten økt resirkulering av vann.

Grovt sett er sammensetningen av utslippet før rensing to tredeler oppløste næringssalter og en tredel partikulært organisk materiale. Så lenge anleggene bare har partikkelrensing, vil hoveddelen av utslippene være oppløste næringssalter og finpartikulært organisk materiale som ikke lar seg samle opp med filtrering. Miljøbelastningen fra utslipp av organisk materiale er knyttet til risikoen for overgjødsling knyttet til nitrogen- og fosforholdige næringssalter samt at nedbryting av organisk stoff forbruker oksygen i resipienten. Viktige parametere for å vurdere utslippets betydning er derfor innhold av nitrogen (tot-N), fosfor (tot-P) og organisk stoff (kan tallfestes som organisk karbon, TOC). Av nitrogen og fosfor er det nitrogen som gir den mest potente gjødslingseffekten i sjø, ettersom primærproduksjonen i sjøen normalt sett begrenses av nitrogenmangel. Utslipp av organisk materiale til vann i form av partikler (suspendert stoff) kan også gi fare for nedslamming av organismer nært utslippspunktet.

Kjemikalier og miljøgifter
Produksjonen kommer til å gi utslipp av legemidler, vaske- og desinfeksjonsmidler. Fremmedstoffer i fôret kan, selv om nivåene er lave, også gi et visst utslipp av enkelte miljøskadelige stoffer. Fôret kan for eksempel inneholde målbare mengder kobber, sink, kadmium og kvikksølv. Fremmedstoffene i fôret vil fordele seg mellom produsert fisk, oppsamlet slam og utslipp til resipienten. Kadmium og kvikksølv er både europeisk og nasjonalt prioriterte miljøgifter og inngår i kjemisk tilstandsvurdering etter vannforskriften. Sink og kobber er såkalte vannregionspesifikke stoffer, som inngår i økologisk tilstandsvurdering etter vannforskriften.

Plast og marin forsøpling
Slitasje på rør og andre anleggsdeler av plast vil medføre utslipp av mikroplast til det marine miljøet. Mikroplast vil kunne finne veien inn i næringskjedene.

Avfall og biprodukt
Slam og annet organisk avfall kan og bør utnyttes som en sirkulær ressurs. Rensing av avløpsvannet fra større landbaserte anlegg gir store mengder slam som må håndteres videre. Det er flere alternativ for videre håndtering, lagring og avhending, og risikoen for utslipp til luft (lukt) eller vann må vurderes i hvert tilfelle. Død fisk blir konservert ved ensilering og vanligvis brukt i produksjon av protein eller biogass. Rett håndtering og lagring av ensilasje skal ikke gi utslipp til miljøet. Akvakulturproduksjon genererer vanligvis små mengder farlig avfall, med lav risiko for utslipp. Rett håndtering og lagring av avfall skal ikke gi utslipp til miljøet.

Støy
Større landbaserte akvakulturanlegg har vanligvis produksjon som i større eller mindre grad foregår inne i bygninger. Det kan likevel også være noe utvendig støy fra produksjon, utstyr og driftsoperasjoner. Støynivå, avstand til naboer og ev. skjerming av lyd pga. bygningsmasse vil være avgjørende for eventuelle konflikter knyttet til støy.

4.2 Resipient og lokalitet

Utslippspunkt
Utslippsrørene går ut i Mastermovika og 4-500 meter nordover til et utslippsområde på ca. 40 meters dyp (se figur 2). Vest for utslippsområde skrår bunnen ganske raskt ned til 50-60 meters dyp og deretter mer gradvis til et lokalt dypområde litt mer enn 150 m dypt. Videre utover har fjorden relativ flat bunn, men dypet øker etter hvert til ca. 200 m ca. 4 km ut i fjorden. Lenger ut når Mørsvikfjorden dybder på over 500 meter, men med terskel på under 200 m ut mot Nordfolda.

Vannforekomsten Mørsvikbotn (0363031600-C)
Avløpsvannet fra anlegget går ut i vannforekomsten Mørsvikbotn (ID nr. 0363031600-C i Vann-nett[6]). Mørsvikbotn er klassifisert som kystvann med vanntype «beskyttet kyst/fjord». Vannforekomsten har et areal på 10,72 km^2 og omfatter de innerste 6 km av Mørsvikfjorden, der fjorden stort sett er mindre enn 250 m dyp.

Vannforekomsten Mørsvikbotn er i Vann-nett klassifisert til å ha svært god økologisk tilstand og uklassifisert kjemisk tilstand (status per 29.09.2026). Klassifiseringa til svært god økologisk tilstand er basert på resultater fra bunnfaunaundersøkelsene fra fire prøvestasjoner i 2023 (i forundersøkelsen til denne søknaden). Kjemisk tilstand er ikke klassifisert på grunn av mangel på informasjon.

Ifølge informasjonen registrert i Vann-nett er vannforekomst Mørsvikbotn påvirket, men i liten grad, av utslipp fra akvakultur.

Miljøundersøkelser og modelleringer

Oppsummering og vurdering av strømmålinger

Det ble gjennomført strømmålinger ca. 70 meter sør for det nordligste utslippspunktet i perioden 19.4.–26.5.2021. Strømmen ble målt på 6 ,15, 20 og 39 meters dyp (dybde på målestedet var 45 m). Gjennomsnittlig strøm var svak på alle dyp, med hastigheter fra 3 til 4 cm/s. Høyeste måling nær bunnen (39 m) var 10 cm/s, men signifikant maksimum (gj.snitt av høyeste tredel) var bare 5 m/s. Med så lave strømstyrker vil det være liten grad av resuspensjon av partikler som sedimenterer i utslippsområdet.

Avløpsvannet vil ha lavere saltholdighet enn sjøvann, noe som fører til at utslippet vil stige opp fra avløpsrøret. Som vist i figur 3 viste strømmålingen at hovedtyngden av vanntransport går i forskjellige retninger på forskjellige dyp. Utslippets spredningsretning blir dermed avhengig av hvor høyt opp i vannmassene utslippsvannet stiger før det begynner å drive med øvrige vannmasser.

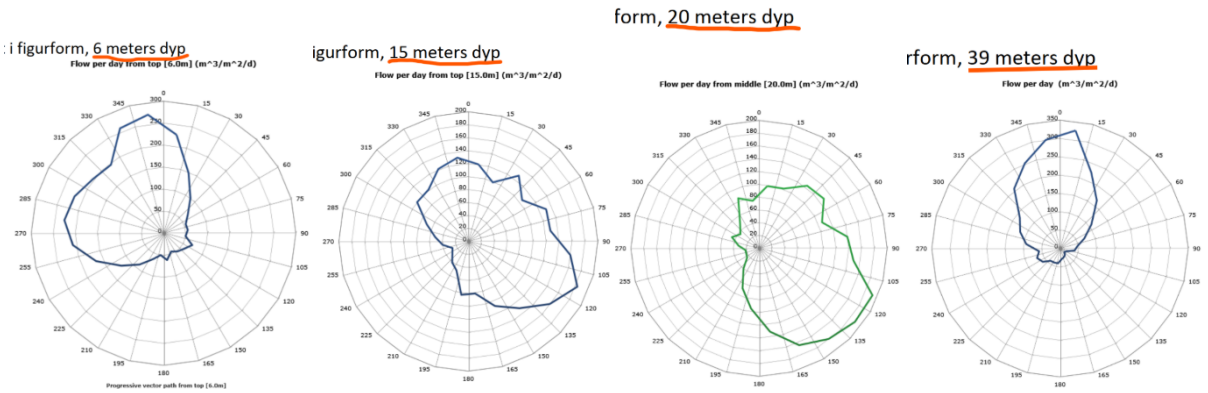

Figur 3. Vanntransportens retningsfordeling på forskjellige dyp i perioden ved omsøkt utslippspunkt i perioden 19.04.–26.05.2021. Utklipp fra STIM Miljø rapport 59-2021.

Modellering av utslippets innblanding i sjøen

Avhengig av vannmassenes temperatur og lagdeling vil utslippet enten stige opp til overflata, eller så vil stigningen stoppe opp på et såkalt «innlagringsdyp». Utslippet vil deretter spres og fortynnes med vannstrømmene i overflata eller på innlagringsdypet. STIM AS har brukt beregningsmodellen Visual

[6] Vann-nett eies av miljøforvaltningen og Norges Vassdrags- og energidirektorat (NVE). Systemet er stasjonert hos og driftes av Miljødirektoratet.

Plumes for å simulere utslippets stigning og fortynning under forskjellige forhold basert på strømmålingene fra april/mai 2021 og målinger av sjøvannets temperatur og saltinnhold på forskjellige dyp. Simuleringene ble gjentatt med forskjellige relevante verdier for utslippets temperatur og saltinnhold. Det var også lagt inn at utslippet er fordelt på tre rør og at hvert rør har tre åpninger.

Rapporten fra simuleringene konkluderer som følger:

> *Simuleringene viser at innlagringsdypet til utslippene fra settefiskanlegget vil som regel være i 10 - 40 meters dyp og kun i noen tilfeller nå overflaten. Utslippene fra hvert av rørene vil trolig ikke påvirke hverandre i området omkring utslippspunktene. Den horisontale spredningen av utslippet vil først spre seg i alle retninger omkring utslippspunktet og deretter vil fjern-spredningen gå utover i fjordsystemet. Fortynningen av utslippene er størst for utslippsvann med lavere saltholdighet og utslippet vil være fortynnet fra 1/30 til 1/115 (avhengig av saltholdigheten til utslippet) i en avstand av 20 meter fra utslippspunktet. Temperaturen på utslippsvannet spiller mindre rolle for spredning og fortynning enn saltholdigheten.*

Beregningsmodellen Visual Plumes inkluderer dessverre ikke topografisk informasjon eller grad av utskiftning av vannmassene i Mørsvikbotn. Som påpekt i rapporten er det derfor bare mulig *å gi grove estimater av fortynningsgrad, med økende usikkerhet med økende avstand fra utslippspunktet*.

Resipientundersøkelse – B-metodikk

STIM AS har gjennomført en resipientundersøkelse etter metodikk som beskrevet for B-undersøkelse under anlegg i sjø i NS9410:2016. Det ble 01.07.2021 tatt opp prøver fra 10 stasjoner innenfor en avstand på anslagsvis 20–200 m fra utslippsområdet (se plassering av utslippsledninger i figur 2, hver ledning har tre åpninger 0-50 m fra enden). Det var hardbunn på 3 av 10 stasjoner. Alle stasjoner var i tilstandsklasse 1 ut fra vurderingskriteriene i NS9410: 2016. Eneste indikasjon på mulig organisk belastning var noe lukt av sedimentet fra de fleste bløtbunnsstasjonene.

Resipientundersøkelser – C-metodikk

Etter at gjeldende tillatelse ble gitt i 2009 har det blitt gjennomført regelmessige undersøkelser med metodikk tilsvarende C-undersøkelser rundt matanlegg i sjø. Prøvepunkter på fjordbunnen har blitt undersøkt med grabbprøver hentet opp i 2010, 2012, 2016 og 2023.

Vi forstår rapportene som at henvisninger til «utslippspunktet» gjelder enden av den lengste rørledninga. Som vist i figur 2 er det tre rørledninger nordover fra anlegget, og hver av disse har tre utslippspunkter. Utslippet går dermed ut fra ni punkter over en strekning på ca. 250 meter. Dette må tas i betraktning når det er gitt opplysninger om avstander til «utslippspunktet».

Stasjon 1 skal være en nærstasjon. Utslippspunktet ligger på en veifylling som støtter opp under E6. På dette stedet var det ikke mulig å få opp sediment for analyser. For å få opp gode sedimentprøver ble stasjonen plassert 40 meter lenger ut fra land. Stasjonen har i alle fire undersøkelsene hatt miljøtilstand 1 etter standard for nærsone i NS9410. I 2016 og 2020 ble det også beregnet indeks for økologisk tilstand i bunnfauna (nEQR), verdiene var henholdsvis 0,67 og 0,70, dvs. god økologisk tilstand. Stasjonen har vist noe opphopning av organisk materiale, særlig i 2020 (tilstandsklasse «dårlig» for normalisert organisk karbon, nTOC) og 2023 («moderat»).

Stasjon 2 skulle i utgangspunktet gjenspeile forhold i overgangssonen. Ifølge rapport fra 2016 var stasjonsplasseringene de samme i 2016 som i 2010 og 2012. 2016-rapporten sier også at stasjon 2 ligger 167 meter fra utslippspunktet. Koordinatene for stasjon 2 gitt i 2012-rapporten ligger 152 meter fra koordinatene til «utslippspunktet». Kartfigurene fra 2012 og 2016 stemmer også overens med at stasjon 2 ligger mellom 150 og 170 meter fra utslippspunktet. Rapporten fra 2016 oppgir

imidlertid koordinater og dybde for stasjon 2 som tilsvarer en avstand på **362 meter fra utslippspunktet**, noe som passer bedre med plasseringa av vanninntaket og dermed kan være en trykkfeil. I rapport fra 2020 tilsier imidlertid både kartfigur, koordinater og dybdeopplysning at stasjon 2 ligger i en avstand på 362 meter, men denne rapporten har samtidig en tabell som sier at stasjonen ligger 167 meter fra utslippspunktet. I rapport fra 2023 er det derimot oppgitt i tabell at stasjon 2 ligger 364 meter fra utslippspunktet.

Dermed er både rapportene fra 2016 og 2020 tvetydige om plasseringen av stasjon 2. I rapporten fra 2023 er derimot entydig hvor stasjon 2 er plassert. Den er da plassert svært langt ut med tanke på å skulle si noe om tilstanden inne i overgangssonen. Veiledende avstand i NS9410:2016 er 300 m til ytterste prøvestasjon for anlegg med maksimal tillatt biomasse (MTB) opptil 1999 tonn. Rammen for Mastermovika er gitt av fôrforbruk og ikke MTB, og det kan derfor være litt problematisk å sammenligne med veiledende avstander i NS9410:2016. Samtidig er 1000 tonn vesentlig mindre enn 1999 tonn. I tillegg kommer at stasjon 2 ikke var ment å representere ytterkanten av overgangs-sonen, men en del av overgangssonen der det forventes påvirkning.

Stasjon 3 var ment som en stasjon i ytterkant av overgangssonen. Den er trukket ut til bunnen av dypområdet inne i Mørsvikbotn. Det gir mening med spesiell oppmerksomhet til dypområdet i en innelukket fjord, men det må samtidig påpekes at avstanden fra utslippspunktet – 875 meter – er svært stor.

Stasjon 4, 561 meter fra utslippspunktet, ble tilført i 2023, nettopp fordi stasjon 3 ligger langt ute. Det var dialog med Statsforvalteren om denne stasjonsplasseringa, men nå som vi ser at stasjon 2 sin opprinnelige plassering ser ut til å ha gått ut, vil vi påpeke at det ville vært mer hensiktsmessig å gjenoppta stasjon 2 sin opprinnelige plassering, betydelig nærmere utslippet.

I 2023 ble det også opprettet en **referansestasjon** i et dypområde ca. 1,7 km lenger ut i fjorden.

Den **økologiske tilstanden i bunndyrsfaunaen** har vært god eller svært god på alle undersøkte stasjoner og på alle tidspunkt (men ikke data for stasjon 1 i 2012 og 2023). I 2023 lå stasjonene 2, 3 og 4 alle svært nær grensen mellom god og svært god tilstand (nEQR fra 0,795 til 0,816). Referansestasjonen var i klart svært god tilstand med nEQR på 0,862.

Verdiene for normalisert organisk karbon (**nTOC)** var forhøyet (tilstandsklasse III) på stasjon 1 i 2023 og noe forhøyet (tilstandsklasse II) på øvrige stasjoner, inkludert referansestasjonen. Det er ikke på noe tidspunkt funnet forhøyede verdier av **sink** eller **kobber**.

Hydrografiske målinger ble gjennomført på alle tre stasjoner i 2012 og i senere undersøkelser på stasjon 3. Målingene viste gjennomgående svært god tilstand for metning av **oksygen i bunn-vannet**.

Oppsummert viser resipientundersøkelsene få tegn til at utslippet gir vesentlig belastning på bunnfaunaen i Mørsvikbotn. De siste undersøkelsene har imidlertid hatt svak dekning av overgangssonen utenfor utslippsområdet. Den omsøkte økningen er også stor, nærmere en femdobling, og det er selvsagt begrenset hvor mye undersøkelser ved fôrforbruk opp mot 1000 tonn kan si om effekter av en økning opp til 4700 tonn (i dialog om nødvendige forundersøkelser fikk vi opplyst at det skulle søkes økning til 3300 tonn). Videre overvåking med forbedret stasjonsplassering vil derfor være avgjørende for å vurdere om det er kan være forsvarlig å gi tillatelse til omsøkte utslippsmengder.

Resipientundersøkelser – utvidet kjemisk analyse

I prøvetaking 12.10.2023 til siste C-undersøkelse ble det fra tre stasjoner (nr. 1, 3 og referansestasjonen) tatt prøver til utvidet kjemisk analyse. Prøvene ble analysert for tungmetaller og et utvalg av andre prioriterte miljøfarlige stoffer/vannregionspesifikke stoffer[7]. Resultatene var generelt innenfor de to beste tilstandsklassene. For noen av stoffene som ikke var til stede i målbare mengder var deteksjonsgrensen høyere enn grensen mellom tilstandsklasse I (bakgrunn) og II (god). Analysene kan i disse tilfellen ikke dokumentere om tilstandsklassen er bedre enn god. For HCH (ikke til stede i målbar mengde) var deteksjonsgrensen for høy til å kunne dokumentere bedre enn dårlig tilstand.

Prøveresultatene viste ingen tegn til høyere forurensning ved nærstasjonen enn ved de andre to stasjonene. De undersøkte metallene hadde generelt vesentlig lavere konsentrasjoner ved nærstasjonen enn ved de to andre stasjonene. Unntaket var kadmium, som var litt lavere ved referansestasjonen. De fleste metallkonsentrasjonene var i beste tilstandsklasse (I - bakgrunn). Sink og bly på stasjon 3 og ref-stasjon var imidlertid i tilstandsklasse II (god). Forskjeller mellom stasjonenes stoffkonsentrasjoner kan være påvirket av forskjeller i kornstørrelse. Sedimentene fra de dypeste stasjonene (3 og ref) hadde mye større innhold av leire og silt enn nærstasjonen, som inneholdt større innslag av grus og sand.

Mulige konsekvenser for marint naturmangfold

Søker har ikke gjennomført kartlegging av sårbart marint naturmangfold rundt utslippsområdet. Vår vurdering er at beliggenheten innerst i en ferskvannspåvirket fjordbotn minsker sannsynligheten for viktige forekomster av sårbar natur. I tillegg kommer at det dreier seg om videreutvikling av et etablert anlegg, og ikke et nytt utslippspunkt. Vi har derfor lagt til grunn at omsøkt økning i produksjon mest sannsynlig ikke vil gi nevneverdig negativ effekt på tidligere upåvirket natur-mangfold.

5 Saksgang

Statsforvalteren behandler søknader i samsvar med forurensningsforskriften kapittel 36 om behandling av tillatelser etter forurensningsloven.

5.1 Forhåndsvarsel og uttalelser

Fylkeskommunen har sendt saken til orientering til sektormyndighetene og saken har vært utlagt til offentlig ettersyn i henhold til laksetildelingsforskriften § 8-2. Vi anser at saken gjennom dette er forhåndsvarslet i samsvar med forurensningsforskriften § 36-5.

Sørfold kommune oversendte 10.12.2025 vedtak fra plan- og ressursutvalget av 03.12.2025. Kommunen anbefaler søknaden og vurderer tiltaket til å være i tråd med gjeldende planverk.

Fiskeridirektoratet uttalte i brev av 24.02.2026 at søknaden etter deres vurdering ikke har betydning for fiskeriinteressene.

Mattilsynet skriver i brev av 19.06.2026 at de har vedtatt tilsagn om godkjenning etter dyrehelse-regelverket og godkjenning av søknaden etter dyrevelferdsregelverket.

[7] Analysen omfattet sink, bly, krom, nikkel, kobber, arsen, kadmium, kvikksølv, PCB-7, DDT (sum), o,p'-DDT, diflubenzuron, heksaklorbenzen (HCB), heksaklorsykloheksan (HCH) og bromerte difenyletere (sum BDE)

6 Klagerett

Nordlaks Smolt AS og andre med rettslig klageinteresse kan klage på vedtaket, inkludert gebyr-satsen. En eventuell klage bør inneholde en begrunnelse og hvilke endringer som ønskes. I tillegg skal andre opplysninger som kan ha betydning for saken, komme fram.

Klagefristen er tre uker fra dette brevet ble mottatt. En eventuell klage skal sendes til Statsforvalteren i Nordland på en av adressene oppgitt på dette brevets første side.

Statsforvalteren i Nordland sender kopi av dette brevet med vedlegg til berørte i saken.

Med hilsen

Tilde Nygård (e.f.)
seksjonsleder

Espen Olaf Henriksen
seniorrådgiver

Dokumentet er elektronisk godkjent

Vedlegg:
1 Tillatelse til virksomhet etter forurensningsloven for Nordlaks AS ved lokalitet Mastermovika II

Kopi til:

Sørfold kommune	Strandveien 2	8226	Straumen
Fiskeridirektoratet	Postboks 185 Sentrum	5804	Bergen
Mattilsynet - Region Nord	Felles postmottak, Postboks 383	2381	Brumunddal
Kystverket	Postboks 1502	6025	Ålesund
Nord Fiskarlag	Konrad Klausens vei 4D	8003	BODØ
Akvakulturportalen			

Mottakerliste:

Nordland fylkeskommune	Postmottak Fylkeshuset	8048	Bodø
NORDLAKS SMOLT AS	Straumsnes	8260	INNHAVET

Statsforvalteren i Nordland

Tillatelse til virksomhet etter forurensningsloven for Nordlaks Smolt AS ved lokalitet Mastermovika II

Tillatelsen er gitt i medhold av lov om vern mot forurensninger og om avfall av 13. mars 1981 nr. 6, § 11 jf. § 16. Tillatelsen er gitt på grunnlag av opplysninger fremkommet i søknad og under saksbehandlingen. Vilkårene framgår på side 5 til og med side 16.

Hvis bedriften ønsker å foreta endringer i driftsforhold som kan ha betydning for forurensningen fra virksomheten og som ikke er i samsvar med det som ble lagt til grunn da tillatelsen ble gitt eller sist endret, må bedriften i god tid på forhånd søke om endring av tillatelsen. Bedriften bør først kontakte forurensningsmyndigheten for å avklare behovet for slik endring.

Dersom hele eller vesentlige deler av tillatelsen ikke er tatt i bruk innen 4 år etter at tillatelsen er trådt i kraft, skal bedriften sende en redegjørelse for virksomhetens omfang slik at Statsforvalteren kan vurdere eventuelle endringer i tillatelsen.

Bedriftsdata

Navn	Nordlaks Smolt AS
Gate/postboks	Finnøyveien 58
Poststed	8260 Innhavet
Kommune og fylke	Sørfold, Nordland
Org. nummer	991 193 332

Statsforvalterens referanser

Tillatelsesnummer	Saksnummer	Anleggsnummer
2026.0871.T	2022/5857	-
Tillatelse første gang gitt: 21.10.2026	Tillatelse sist revidert i medhold av forurl. § 18 tredje ledd: -	Tillatelse sist endret: -

Tilde Nygård (e.f.)
seksjonsleder

Espen Olaf Henriksen
seniorrådgiver

Dokumentet er elektronisk godkjent

Innholdsfortegnelse

Tillatelse til virksomhet etter forurensningsloven for Nordlaks Smolt AS ved lokalitet Mastermovika II 1
1. Tillatelsens ramme 5
2. Generelle vilkår 5
2.1 Utslippsbegrensninger 5
2.2 Plikt til å overholde grenseverdier 5
2.3 Plikt til å redusere forurensning 5
2.4 Utskifting av utstyr og endring av utslippspunkt 5
2.5 Plikt til forebyggende vedlikehold 6
3. Utslipp til vann 6
3.1 Organiske utslipp 6
3.2 Utslipp av kjemikalier, herunder legemidler 6
3.3 Utslippspunkt 6
3.4 Diffuse utslipp 7
3.5 Utslippsreduserende tiltak 7
3.5.1 Vannforbruk 7
3.5.2. Fôrforbruk 7
4. Utslipp til luft 7
4.1 Lukt 7
5. Forurensning av grunn, grunnvann og sedimenter 7
6. Vurderinger ved bruk av kjemikalier, herunder legemidler 8
6.1 Vurdering av substitusjon og alternative metoder for kjemikalier og legemidler 8
6.2 Informasjon som skal gis fiskehelsepersonell som påtar seg oppdrag på lokaliteten 8
7. Støy og lys 8
7.1 Støy 8
7.2 Lys 9
8. Energi 9
8.1 Energiledelse 9
8.2 Utnyttelse av overskuddsenergi 9
8.3 Spesifikt energiforbruk 9
9. Avfall 10

9.1 Generelle krav 10
9.2 Håndtering av avfall 10
9.2.1 Generelle krav til håndtering 10
9.2.2 Håndtering av organisk produksjonsavfall 11
9.3 Mikroplast 11
10. Utslippskontroll og rapportering til forurensningsmyndigheten 11
10.1 Utslippskontroll 11
10.2 Kvalitetssikring av målinger for utslippskontroll 11
10.3 Program for utslippskontroll 12
10.4 Rapportering til forurensningsmyndigheten 12
11. Miljøtilstand 12
12 Miljøovervåkning 13
12.1 Overvåkingsprogram for resipienten 13
12.2 Undersøkelser av resipient - bløtbunnsfauna 13
12.2.1 Ytterligere undersøkelser ved redusert tilstand 14
12.2.2 Tiltak ved uakseptabel bunnpåvirkning 14
12.3 Undersøkelse av prioriterte stoffer, prioriterte farlige stoffer og vannregionspesifikke stoffer 14
12.3.1 Undersøkelse av stoffer i forbindelse med bløtbunnsfaunaundersøkelsen i pkt 12.2 14
12.3.2 Ytterligere undersøkelser ved overskridelse av grenseverdier 14
12.3.3 Tiltak ved uakseptabel miljøtilstand 15
12.4 Rapportering til Statsforvalteren og registrering i Vannmiljø 15
12.4.1 Rapportering miljøundersøkelser, planer og tiltak 15
12.4.2 Registrering i Vannmiljø 15
13. Forebyggende og beredskapsmessige tiltak mot akutt forurensning 15
13.1 Miljørisikoanalyse 15
13.2 Risikoreduserende tiltak 16
13.3 Beredskap mot akutt forurensning 16
14. Eierskifte 16
15. Nedleggelse 16
16. Tilsyn 17

1. Tillatelsens ramme

Tillatelsen gjelder forurensning fra settefiskproduksjon av laks, ørret og regnbueørret.

Tillatelsen gjelder produksjon av inntil 4700 tonn settefisk per år med bruk av inntil 4700 tonn fôr (tørrvekt). Dette punktet forutsetter at det er utslippsreduserende tiltak i produksjonen. Tillatte utslippsmengder er nærmere spesifisert i punkt 3.1.

Lokalitetsdata

Lokalitet	Mastermovika II
Kommune	Sørfold
Lokalisering av anlegg (midtpunkt)	67° 41.683 N 15° 50.486 Ø
Lokalisering av utslippspunkt	67° 42.002 N 15° 50.415 Ø

2. Generelle vilkår

2.1 Utslippsbegrensninger

De utslippskomponenter fra virksomheten som er antatt å ha størst miljømessig betydning, er uttrykkelig regulert gjennom spesifikke vilkår i denne tillatelsens. Utslipp som ikke er uttrykkelig regulert på denne måten, er også omfattet av tillatelsen så langt opplysninger om slike utslipp er fremkommet i forbindelse med saksbehandlingen eller må anses å ha vært kjent på annen måte da vedtaket ble truffet.

2.2 Plikt til å overholde grenseverdier

Alle grenseverdier skal overholdes innenfor de fastsatte midlingstider. Variasjoner i utslippene innenfor de fastsatte midlingstidene skal ikke avvike fra hva som er vanlig for den aktuelle type virksomhet i en slik grad at det kan føre til økt skade eller ulempe for miljøet.

2.3 Plikt til å redusere forurensning

All forurensning fra virksomheten, herunder utslipp til luft og vann, samt støy og avfall, er isolert sett uønsket. Selv om den driftsansvarlige overholder alle vilkår i tillatelsen, plikter den å redusere all forurensning, herunder støy, så langt dette er mulig uten urimelige kostnader.

2.4 Utskifting av utstyr og endring av utslippspunkt

Ved utskifting av utstyr skal det nye utstyret være i samsvar med beste tilgjengelige teknikker med sikte på å motvirke forurensning og annen negativ innvirkning på miljøet.

Dersom det skal foretas utskifting av utstyr der det er mulig å oppnå utslippsreduksjoner av betydning, skal den driftsansvarlige gi melding til forurensningsmyndigheten om dette i god tid før det tas beslutning om valg av utstyr.

Dersom virksomheten ønsker å endre utslippspunktet som er fastlagt i vilkår i tillatelsen, må det søkes om endring av tillatelsen.

2.5 Plikt til forebyggende vedlikehold

Den driftsansvarlige skal sørge for forebyggende vedlikehold av utstyr som kan ha utslippsmessig betydning. Den driftsansvarlige skal sørge for system og rutiner for vedlikehold, og dette skal kunne dokumenteres.

3. Utslipp til vann

3.1 Organiske utslipp

Alt avløpsvannet skal renses før det slippes ut i sjøen. Mengde avløpsvann som slippes ut til sjø skal måles/beregnes jf. vilkår 10.1. Utslippene gjennom avløpsvann skal ikke overskride følgende grenser:

Tabell 3.1. Grenseverdier for årlige utslipp av komponenter med krav om målinger eller beregninger.

Komponent	**Utslippsgrenser**	
	Totalt årlig utslipp	**Spesifikt utslipp*** midlingstid: 1 år
Totalt nitrogen (tot-N)	110 tonn/år	37 kg/tonn fisk
Total fosfor (tot-P)	21 tonn/år	6,8 kg/tonn fisk
Total organisk karbon (TOC)	200 tonn/år	65 kg/tonn fisk

*Utslipp i kg per tonn produsert biomasse

3.2 Utslipp av kjemikalier, herunder legemidler

Ved bruk av legemidler og miljøskadelige kjemikalier skal det vises særlig aktsomhet for å unngå at midlene slipper ut i det omkringliggende miljø og gjør skade på miljøet.

Det er ikke satt konkrete utslippsgrenser for utslipp av kjemikalier og legemiddel m.m. fra produksjonen. Avløpsvannet vil kunne inneholde lave konsentrasjoner av f.eks. kopper og prioriterte miljøgifter som kadmium, kvikksølv, PCB og PBDE fra fôrspill og fekalier. Slike utslipp er likevel kun tillatt dersom fôret kommer fra fôrleverandører som er registrert og/eller godkjent i henhold til Mattilsynets regelverk. Statsforvalteren vil på bakgrunn av ny kunnskap kunne fastsette en mer presis og eventuell også strengere regulering.

Utslipp av legemiddel er tillatt dersom legemiddelet er rekvirert av autorisert veterinær eller fiskehelsebiolog, og benyttet som foreskrevet.

Utslipp i forbindelse med klinisk uttesting av nye legemidler uten markedsføringstillatelse er ikke omfattet av tillatelsen.

Utslipp fra akvakulturanlegg skal ikke føre til at stoffer, som nevnt i vannforskriftens lister over prioriterte, andre EU-utvalgte eller vannregionspesifikke over tid akkumuleres i sedimentene i mengder som overstiger miljøkvalitetsstandarder for sediment fastsatt i eller i medhold av vannforskriften jf. pkt. 12.3.

3.3 Utslippspunkt

Avløpsvannet skal fordeles gjennom tre parallelle rør som går ut til et område ca. 300-500 meter nord for anlegget. Det lengste røret går til 40 m dyp nær punktet 67° 42.002 N, 15° 50.415 Ø. De to

andre ender henholdsvis 100 og 200 meter lenger sør. Alle tre utslippsrør har én eller flere tilleggsåpninger på de siste 50 meterne.

3.4 Diffuse utslipp

Diffuse utslipp fra anlegget, for eksempel avrenning fra lagerområder og områder for lossing/lasting, som kan medføre skade eller ulempe for miljøet, skal begrenses mest mulig. Avrenning av overflatevann fra bedriftens utearealer skal håndteres slik at det ikke kan medføre skade eller ulempe for miljøet.

Eventuelt oljeholdig avløpsvann fra verksteder eller lignende skal renses tilfredsstillende i oljeavskiller eller tilsvarende renseenhet.

3.5 Utslippsreduserende tiltak

3.5.1 Vannforbruk

Forbruket av vann skal i så stor grad som teknisk og økonomisk mulig tilpasses anlegget sitt faktiske behov i produksjonen og en størst mulig renseeffekt i renseanlegget. Overforbruk av vann skal ikke forekomme.

3.5.2. Fôrforbruk

Tap og spill av fôr skal reduseres mest mulig. Fisken skal ikke overfôres eller fôres på en slik måte at det kan medføre skade eller ulempe for det ytre miljø, og dette skal ivaretas gjennom skriftlige rutiner. Ved forhøyet fôrforbruk, skal årsakene til dette kartlegges og nødvendige tiltak settes i verk i den hensikt å bringe fôrforbruket ned.

4. Utslipp til luft

4.1 Lukt

Akvakulturanlegget skal drives slik at luktulemper i omgivelsene begrenses mest mulig. Bruk av tjenesteleverandører skal planlegges med sikte på å begrense luktulemper.

Fôrlagring, dødfiskhåndtering og annen virksomhet ved anlegget skal ikke påføre omgivelsene urimelige luktulemper.

5. Forurensning av grunn, grunnvann og sedimenter

Virksomheten skal ikke medføre utslipp til grunn eller grunnvann som kan medføre skader eller ulemper for miljøet.

Den driftsansvarlige skal holde løpende oversikt over eventuell eksisterende forurenset grunn på virksomhetens område og forurensede sedimenter utenfor virksomhetens område, herunder faren for spredning. Den driftsansvarlige skal vurdere behovet for undersøkelser og tiltak.

Graving i forurenset grunn på virksomhetens område krever tillatelse etter forurensingsloven § 11.

6. Vurderinger ved bruk av kjemikalier, herunder legemidler

Vilkårene i dette punktet gjelder ved bruk av kjemiske stoffer og stoffblandinger i virksomheten, for eksempel desinfeksjonsmidler, legemidler, ensileringskjemikalier, begroingshindrende midler, vaskemidler, hydraulikkvæsker og brannbekjempningsmidler.

6.1 Vurdering av substitusjon og alternative metoder for kjemikalier og legemidler

For kjemikalier som benyttes på en slik måte at det kan medføre fare for forurensning, skal den driftsansvarlige dokumentere at den har foretatt en vurdering av kjemikalienes helse- og miljøegenskaper på bakgrunn av testing eller annen relevant dokumentasjon, jf. også internkontrollforskriften.

Den driftsansvarlige plikter å etablere et dokumentert system for substitusjon av kjemikalier der vurdering og konklusjon dokumenteres. Det skal foretas en løpende vurdering av faren for skadelige effekter på helse og miljø forårsaket av de kjemikalier som benyttes, og av om alternative kjemikalier eller metoder finnes. Skadelige effekter knyttet til bruk og endelig disponering av produktet, skal vurderes. Der bedre alternativer finnes, plikter virksomheten å benytte disse så langt dette kan skje uten urimelig kostnad eller ulempe[1].

For å redusere behov for legemiddelbehandling plikter den driftsansvarlige å vurdere om den kan benytte forebyggende alternative metoder for å redusere smitterisiko eller lakselus, som ikke krever vurdering av veterinær eller fiskehelsebiolog. Denne plikten gjelder ikke i de tilfeller der veterinær eller fiskehelsebiolog har foreskrevet bruk av et legemiddel.

6.2 Informasjon som skal gis fiskehelsepersonell som påtar seg oppdrag på lokaliteten

Dersom fisken skal behandles med legemiddel på lokaliteten, skal den driftsansvarlige informere veterinær eller fiskehelsebiolog som foreskriver behandling, om forhold som har betydning for effektene av utslipp fra en legemiddelbehandling, herunder beskrivelse av arter og naturtyper ved lokaliteten som kan påvirkes negativt av utslipp og lokale forhold (inkl. dybde og strøm) som har betydning for spredningen av utslippet.

7. Støy og lys

Akvakulturanlegget skal utformes og drives slik at støy- og lysulemper for omgivelsene begrenses mest mulig. Bruken av tjenesteleverandører skal planlegges med sikte på å begrense støy- og lysulemper.

7.1 Støy

Virksomhetens bidrag til utendørs støy ved omkringliggende boliger, sykehus, pleieinstitusjoner, fritidsboliger, utdanningsinstitusjoner og barnehager skal ikke overskride følgende grenser, beregnet som innfallende lydtrykknivå ved mest støyutsatte fasade:

[1] Jf. produktkontrolloven av 11.06.1979 nr. 79 § 3a

Dag **(kl. 07-19)** **$L_{pAekv12h}$**	**Kveld** **(kl. 19-23)** **$L_{pAekv4h}$**	**Natt** **(kl. 23-07)** **$L_{pAekv8h}$**	**Natt** **(kl. 23-07)** **L_{AFmax}**
Hverdager: 55 dB Lørdager, søndager og helligdager: 50 dB	50 dB	45 dB	60 dB

L_{pAekvT}: gjennomsnittlig (energimidlet) nivå for varierende støy over en bestemt tidsperiode, T
L_{AFmax}: gjennomsnittlig A-veiet maksimalnivå for de 5-10 mest støyende hendelsene i perioden med tidskonstant "Fast" på 125 ms.

Alle støygrenser skal overholdes innenfor alle driftsdøgn. Støygrensene gjelder all støy fra virksomheten, inkludert intern transport ved anlegget og landbasen samt lossing/lasting av råvarer og produkter. Støy fra midlertidig bygg- og anleggsvirksomhet og fra persontransport av ansatte til og fra bedriftsområdet er likevel ikke omfattet av grensene.

Aktiviteter som er ekstra støyende og som vil pågå over flere dager, skal forhåndsvarsles til berørte naboer.

Virksomheten plikter å redusere støy mest mulig. Dette gjelder for eksempel skjerming av aggregat, vifter og lignende.

7.2 Lys

Ved bruk av lys til vekstregulering skal lyskilden ikke være direkte synlig fra omkringliggende boliger, sykehus, pleieinstitusjoner, fritidsboliger, utdanningsinstitusjoner og barnehager.

Ved aktivitet ved anlegget på kveld og natt, må bruk av lys planlegges slik at det medfører minst mulig ulempe for naboer eller andre.

8. Energi

8.1 Energiledelse

Den driftsansvarlige skal ha et system for energiledelse for kontinuerlig, systematisk og målrettet vurdering av tiltak som kan iverksettes for å oppnå en mest mulig energieffektiv produksjon og drift. Systemet for energiledelse skal inngå i virksomhetens internkontroll[2] og følge prinsippene og metodene angitt i norsk standard for energiledelse (NS-EN ISO 50001).

8.2 Utnyttelse av overskuddsenergi

Den driftsansvarlige skal i størst mulig grad sørge for å utnytte overskuddsenergi fra eksisterende og nye anlegg internt. Den driftsansvarlige skal gjennom tiltak på eget område legge til rette for at overskuddsenergi skal kunne utnyttes eksternt med mindre det kan godtgjøres at dette ikke er teknisk mulig eller medfører uforholdsmessige store omkostninger.

8.3 Spesifikt energiforbruk

Spesifikt energiforbruk skal beregnes og journalføres, jfr. pkt. 10.4.

[2] Forskrift om systematisk helse-, miljø- og sikkerhetsarbeid i virksomheter (internkontrollforskriften)

9. Avfall

9.1 Generelle krav

Den driftsansvarlige plikter så langt det er mulig uten urimelige kostnader eller ulemper å unngå at det dannes avfall som følge av virksomheten. Den driftsansvarlige plikter å sørge for at all håndtering av avfall, herunder gjenvinning, skjer i overenstemmelse med regler fastsatt i eller i medhold av forurensningsloven.[3].

Den driftsansvarlige skal redusere risiko for marin forsøpling mest mulig.

For materiale som utnyttes som biprodukt, skal det foreligge skriftlig dokumentasjon som viser at kriteriene i forurensningsloven § 27 andre ledd er oppfylt.

Innholdet av skadelige stoffer i avfallet skal begrenses mest mulig.

Avfall som oppstår i virksomheten, skal primært ombrukes i egen produksjon eller i andres produksjon. Hvis dette ikke er mulig eller medfører urimelig kostnad, skal det fortrinnsvis materialgjenvinnes. Dersom dette heller ikke er mulig uten urimelig kostnad, skal avfallet så langt mulig gjenvinnes på annen måte. Slik utnyttelse må imidlertid skje i overenstemmelse med gjeldende regler fastsatt i eller i medhold av forurensningsloven, samt krav fastsatt i denne tillatelsen.

Farlig avfall kan ikke fortynnes med den virkning at det blir regnet som ordinært avfall. Ulike typer farlig avfall kan ikke sammenblandes hvis dette kan medføre fare for forurensning eller skape problemer for den videre håndteringen av avfallet. Farlig avfall kan heller ikke blandes sammen med annet avfall, med mindre det letter den videre behandlingen av det farlige avfallet og dette gir en miljømessig minst like god løsning.

9.2 Håndtering av avfall

9.2.1 Generelle krav til håndtering

All håndtering av avfall skal foregå slik at det ikke medfører avrenning til omgivelsene. Farlig avfall skal ikke lagres lenger enn 12 måneder[4].

I tillegg gjelder følgende:

a. All håndtering av avfall skal være basert på en risikovurdering, jf. internkontrollforskriften og punkt 13.3 Beredskap.
b. Den driftsansvarlige skal ha kart hvor det fremgår hvor forskjellige typer avfall er lagret
c. Avfallslager skal være sikret slik at uvedkommende ikke får adgang. Lagret farlig avfall skal ha forsvarlig tilsyn. Lagret avfall skal være merket slik at det fremgår hva som er lagret.
d. Avfall som ved sammenblanding kan gi fare for brann, eksplosjon eller dannelse av farlige stoffer, skal lagres med nødvendig avstand.
e. Alt farlig avfall, uavhengig av mengde, skal lagres innendørs og på tett dekke med oppsamling av eventuell avrenning. Annen lagringsmåte kan godtas dersom den drifts-ansvarlige kan dokumentere at den valgte lagringsmåten gir minst like lav risiko og like god miljøbeskyttelse.

[3] Se blant annet avfallsforskriften av 1.6.2004 nr. 930 og kapittel 18 i forurensningsforskriften av 1.6.2004 nr. 931.
[4] Forskrift om gjenvinning og behandling av avfall (avfallsforskriften) § 11-8

For visse typer tanklagring gjelder forurensningsforskriften kapittel 18.

9.2.2 Håndtering av organisk produksjonsavfall

Oppsamlet organisk produksjonsavfall som ikke inneholder antibiotika skal så langt det er mulig utnyttes som en ressurs, og skal håndteres i henhold til gjeldende regelverk[5] på dette området. Eventuelt antibiotikaholdig organisk produksjonsavfall skal lagres i eget lager med tilstrekkelig kapasitet.

Organisk produksjonsavfall som slam, død fisk, fôrrester, m.v. skal håndteres på en slik måte at det ikke oppstår fare for forurensning. Anlegget skal ha beredskap for å kunne håndtere større mengder produksjonsavfall som følge av uhell som f.eks. driftsstans på utstyr, sykdom eller annet. Død fisk skal samles opp og konserveres omgående. Ensilasjetanker skal ha tilstrekkelig kapasitet, og være forsvarlig sikret mot utslipp til miljøet. Ensilasjetanker skal dessuten ha et oppsamlingsarrangement som minst rommer tankens volum.

Virksomheten skal utarbeide en plan for tiltak, inkludert alternativ disponering av slam, ved både planlagt og ikke planlagt driftsstans i slambehandlinga. Planen skal være klar ved oppstart av driften og skal til enhver tid holdes oppdatert.

9.3 Mikroplast

Virksomheten skal ha tiltaksplaner for å redusere utslipp av mikroplast. Dette gjelder alle plast-baserte tilsetninger som går til virksomhetens avløpssystem, samt all slitasje på plastbasert produksjonsutstyr.

10. Utslippskontroll og rapportering til forurensningsmyndigheten

10.1 Utslippskontroll

Den driftsansvarlige skal kontrollere og dokumentere utslippene til luft og vann. Dette gjelder utslipp av:

a) komponenter som er regulert gjennom grenseverdier fastsatt i tabell 3.1
b) komponenter som er regulert gjennom grenseverdier fastsatt i forskrift
c) andre komponenter som kan ha miljømessig betydning

Bedriftens utslippskontroll skal gi grunnlag for å følge med på løpende utslipp for slik å raskt kunne oppdage overutslipp og unngå skadelige effekter i resipienten.

For utslipp til luft og støy må målinger eller beregninger gjennomføres ved behov eller etter særskilt krav fra Statsforvalteren.

10.2 Kvalitetssikring av målinger for utslippskontroll

Den driftsansvarlige skal kvalitetssikre målinger, måleutstyr og metoder slik at de gir representative tall for virksomhetens faktiske utslipp. Målinger omfatter volumstrømsmåling, prøvetaking, analyse og beregning.

---

[5] *Forskrift om animalske biprodukter som ikke er beregnet på konsum (animaliebiproduktforskriften)* og *forskrift om produksjon, omsetning og import av gjødselvarer av organisk opphav og visse uorganiske gjødselvarer (gjødselvareforskriften).*

Følgende punkter skal oppfylles for å sikre forsvarlig kvalitetssikring av målinger for utslippskontroll:

a) Målingene skal utføres etter Norsk standard. Dersom norsk standard ikke finnes, kan internasjonal standard benyttes. Den ansvarlige for virksomheten kan benytte andre metoder enn norsk eller internasjonal standard dersom særlige hensyn tilsier det. Den driftsansvarlige må i slike tilfeller dokumentere at særlige hensyn foreligger og at den valgte metoden gir representative tall for virksomhetens faktiske utslipp.
b) Dersom volumstrømsmåling, prøvetaking og analyse utføres av eksterne, skal det brukes akkrediterte laboratorier og tjenester såfremt slike akkrediterte tjenester finnes.
c) Dersom den driftsansvarlige selv analyserer parametere som er regulert med grenseverdier, skal den delta i sammenlignende laboratorieprøving og/eller jevnlig verifisere analyser med et eksternt, akkreditert laboratorium. Frekvensen skal begrunnes.
d) Den driftsansvarlige skal jevnlig vurdere om plassering av prøvetakingspunkter, valg av prøvetakingsmetoder og -frekvenser gir representative prøver.
e) Måleutstyret skal jevnlig kontrolleres og kalibreres.
f) Den driftsansvarlige skal vurdere usikkerheten ved alle trinnene i målingene og velge løsninger som reduserer den totale usikkerheten til et akseptabelt nivå.

10.3 Program for utslippskontroll

Den driftsansvarlige skal ha et program for utslippskontroll som redegjør for utslippskontrollen og kvalitetssikringen i punkt 10.1 og 10.2. Programmet skal holdes oppdatert og inngå i virksomhetenes internkontroll.

10.4 Rapportering til forurensningsmyndigheten

Den driftsansvarlige skal hvert år innen 1. mars rapportere til forurensningsmyndigheten om foregående års drift. Rapporteringen skal omfatte eventuelle avvik fra tillatelsen, produksjonsmengder, fôrforbruk, slammengder og beregnede samlede utslipp for rapporteringsåret. Videre skal det rapporteres utslipp og energiforbruk per tonn produsert biomasse. Rapporteringen av disse dataene skal så langt som mulig være i samsvar med Miljødirektoratets veiledning til virksomhetenes egenrapportering[6].

11. Miljøtilstand

Utslipp fra anlegget skal ikke føre til at organisk avfall akkumuleres over tid eller at gravende dyr ikke kan eksistere ved avløpet eller i nærsonen til avløpet.

Strandsonen i nærheten av lokaliteten skal ikke være synlig påvirket av utslipp eller annen forurensning fra anlegget.

Miljøtilstanden i resipienten skal ikke være dårligere enn tilstandsklasse II (god) for bløtbunnsfauna, næringssalter i overflatevann og oksygen i dypvann, slik *Veileder for klassifisering av miljøtilstand i kyst- og ferskvann*[7] beskriver.

Virksomheten skal ikke svekke den økologiske funksjonen til viktige marine naturtyper i influensområdet.

---

[6] https://www.miljodirektoratet.no/publikasjoner/2014/februar-2014/veiledning-til-egenkontrollrapportering/
[7] https://www.vannportalen.no/veiledere/klassifiseringsveileder/

Virksomheten skal ikke føre til forringelse av miljøtilstanden i vannforekomsten, jf. vannforskriften.

Det skal foretas jevnlig, risikobasert miljøovervåking for å dokumentere at kravene til miljøtilstand overholdes.

12 Miljøovervåkning

12.1 Overvåkingsprogram for resipienten

Den driftsansvarlige skal sørge for overvåking av mulige miljøeffekter av virksomheten i henhold til et overvåkingsprogram. Overvåkingen skal minimum omfatte undersøkelsene som er spesifisert nedenfor (pkt. 12.2-12.3).

Den driftsansvarlige skal vurdere om disse miljøundersøkelsene dekker miljøpåvirkningen eller om det i tillegg er behov for andre miljøundersøkelser. Utslipp fra legemiddelbehandlinger ved anlegget og innhold av fremmedstoff i fôret skal inngå i denne vurderingen. Den driftsansvarlige må sørge for å få iverksatt tilleggsundersøkelser ved mistanke om at de pålagte miljøundersøkelsene ikke fanger opp den reelle miljøpåvirkningen.

Overvåkningen skal gjennomføres av fagkyndig, uavhengig konsulent i samsvar med overvåknings-programmet.

Den driftsansvarlige plikter å gjennomføre mer omfattende undersøkelser dersom Statsforvalteren finner dette nødvendig for å kartlegge anlegget sin forurensningseffekt på resipienten jf. forurensningsloven § 51. Den driftsansvarlige kan også bli pålagt å delta i et felles overvåkings-program i tråd med bestemmelsene i vannforskriften for tiltaksorientert overvåking.

12.2 Undersøkelser av resipient - bløtbunnsfauna

Den driftsansvarlige skal sørge for at det blir gjennomført trendbasert overvåkning av bløtbunns-fauna og miljøtilstand i sedimentene på sjøbunnen, både ved utslippspunktet og punkter der det kan forventes påvirkning basert på gjennomførte strømmålinger.

Undersøkelsen skal bestå av minst fire stasjoner og en referansestasjon. Utførelse skal være i henhold til NS-EN ISO 16665 og NS-EN ISO 5667-19. Alle målte parametere skal vurderes opp mot gjeldende nasjonale klassegrenser for miljøkvalitet i kystvann. Resipientundersøkelsene skal gjennomføres av uavhengige, akkrediterte organ som er akkreditert for følgende metoder: P3003 prøvetaking bunnsediment, P12 kjemiske analyser, P21 taksonomi og P32 faglige vurderinger og fortolkinger.

Bløtbunnsfaunaundersøkelsen skal første gang gjennomføres etter ca. 2 år med produksjon og deretter minst hvert 4. år. Undersøkelsen skal tas på et tidspunkt som er egnet til å fange opp den største akkumulerte belastningen fra anlegget, f.eks. mot slutten av en produksjonstopp.

Resultatene av undersøkelsene skal sendes inn på den måten Statsforvalteren bestemmer så snart de foreligger.

12.2.1 Ytterligere undersøkelser ved redusert tilstand

Dersom en bløtbunnsfaunaundersøkelse viser redusert miljøtilstand ved at den økologiske tilstanden ved den ytterste stasjonen (unntatt referansestasjonen) er dårligere enn god eller at den økologiske tilstanden i en av de øvrige prøvestasjonene (med unntak av stasjonen ved avløpspunktet) er dårligere enn moderat, skal den driftsansvarlige gjennomføre tilleggs-undersøkelser i henhold til en plan. Denne planen skal sendes inn til Statsforvalteren for vurdering senest to måneder etter at rapport fra bløtbunnsfaunaundersøkelsen foreligger jf. pkt. 12.5.

12.2.2 Tiltak ved uakseptabel bunnpåvirkning

Dersom de ytterligere undersøkelsene iht. pkt. 12.2.1 viser at utslipp fra virksomheten bidrar til den reduserte miljøtilstanden, skal det utarbeides en tiltaksplan og gjennomføres tiltak i henhold til planen for å bedre miljøtilstanden.

Tiltaksplanen skal sendes inn til Statsforvalteren innen to måneder. Statsforvalteren kan pålegge ytterligere tiltak.

12.3 Undersøkelse av prioriterte stoffer, prioriterte farlige stoffer og vannregionspesifikke stoffer

12.3.1 Undersøkelse av stoffer i forbindelse med bløtbunnsfaunaundersøkelsen i pkt 12.2

I forbindelse med bløtbunnsfaunaundersøkelsen beskrevet i pkt. 12.2 skal det samtidig tas en sedimentprøve fra området ved avløpspunktet, en prøve fra den ytterste stasjonen (utenom referansestasjonen) og en prøve fra en stasjon mellom disse der det forventes størst akkumulering av organiske partikler. Hver sedimentprøve skal analyseres for innhold av stoffer som nevnt i forskrift 15. desember 2006 nr. 1446 om rammer for vannforvaltning vedlegg VIII C og D nr. 2 og som har blitt sluppet ut på lokaliteten etter forrige undersøkelse.

Dersom det har blitt sluppet ut betydelige mengder av vannregionspesifikke stoffer, skal prøvene også analyseres for innhold av disse stoffene.

Prøvetaking skal utføres av et kompetent organ som er uavhengig av oppdragsgiver og analysene skal utføres av et organ som er akkreditert for den enkelte analysen.

Resultatene av undersøkelsene skal sendes inn på den måten Statsforvalteren bestemmer så snart de foreligger.

12.3.2 Ytterligere undersøkelser ved overskridelse av grenseverdier

Det skal gjøres ytterligere undersøkelser dersom undersøkelsene av stoffene jf. pkt. 12.3.1 fra ytterste ordinære (ikke referanse) prøvestasjon overstiger grenseverdiene for tilstandsklasse II i veileder M-608-2016 Grenseverdier for klassifisering av vann, sedimenter og biota. Det samme gjelder dersom konsentrasjonen av stoffer fra en av de øvrige prøvestasjonene overstiger grenseverdiene for tilstandsklasse III.

Det skal utarbeides en plan for undersøkelsene som skal gjøres i samsvar med veileder M-409/2015 Risikovurdering av forurenset sediment og *Veileder for klassifisering av miljøtilstand i kyst- og ferskvann*. Undersøkelsene skal gjøres for å vurdere utbredelsen av forurensningen, om det er sannsynlig at den skyldes driften av akvakulturanlegget og, i så fall, hvilken miljørisiko forurensningen representerer.

Prøvetaking skal utføres av et kompetent organ som er uavhengig av oppdragsgiver og analysene skal utføres av et organ som er akkreditert for den enkelte analyse.

Planen skal sendes inn til Statsforvalteren for vurdering av Statsforvalteren senest to måneder etter at resultatene fra undersøkelsene foreligger. Resultatene av de ytterligere undersøkelsene skal sendes inn til Statsforvalteren så snart de foreligger.

12.3.3 Tiltak ved uakseptabel miljøtilstand

Den driftsansvarlige skal utarbeide en tiltaksplan og gjennomføre tiltak i henhold til planen for å bedre miljøtilstanden dersom de ytterligere undersøkelsene jf. pkt. 12.3.2 viser at det er grunn til å tro at utslipp fra virksomheten av stoffer som nevnt i vannforskriftens vedlegg VIII C og D nr. 2 eller vannregionspesifikke stoffer, bidrar til at vannforekomsten ikke vil nå miljømål fastsatt i medhold av vannforskriften, eller at gravende bunndyr ikke kan eksistere ved avløpspunktet, overgangssonen eller resipienten for øvrig.

Tiltaksplanen skal sendes inn til Statsforvalteren senest to måneder etter at resultatene fra de ytterligere undersøkelsene foreligger. Statsforvalteren kan pålegge ytterligere tiltak.

12.4 Rapportering til Statsforvalteren og registrering i Vannmiljø

12.4.1 Rapportering miljøundersøkelser, planer og tiltak

Resultater av miljøundersøkelser og utredninger som gjennomføres iht. punkt 12 skal sendes til Statsforvalteren.

Under gis en enkel oversikt over hva som skal sendes inn. Nærmere informasjon om hva som skal sendes inn og hvilken frist som gjelder er spesifisert i underkapitlene til punkt 12.

1. Rapport fra bløtbunnsundersøkelse jf. pkt. 12.2.
    a. Ev. ytterligere undersøkelser og tiltaksplan jf. pkt. 12.2.1 og 12.2.2.
2. Rapport fra undersøkelse av stoffer jf. pkt. 12.3.1
    a. Ev. ytterligere undersøkelser og tiltaksplan jf. pkt. 12.3.2 og 12.3.3.

12.4.2 Registrering i Vannmiljø

Resultater av miljøundersøkelser iht. punkt 12.2 og 12.3 skal fortløpende registreres i databasen Vannmiljø[8], men senest innen 1.mars året etter at undersøkelsen er gjennomført. Data rapporteres på Vannmiljøs importformat. Importmal og oversikt over hvilken informasjon som skal registreres i henhold til Vannmiljøs kodeverk finnes på http://vannmiljokoder.miljodirektoratet.no.

13. Forebyggende og beredskapsmessige tiltak mot akutt forurensning

13.1 Miljørisikoanalyse

Den driftsansvarlige skal til enhver tid ha oversikt over alle forhold ved virksomheten som kan medføre forurensning og kunne redegjøre for risikoforhold. Den driftsansvarlige skal gjennomføre en miljørisikoanalyse av sin virksomhet og vurdere resultatene opp mot akseptabel miljørisiko. Denne risikoanalysen skal ta hensyn til ekstremvær, flom og klimaendringer.

[8] Vannmyndighetenes fagsystem for registrering og analyse av tilstanden i vann: http://vannmiljo.miljodirektoratet.no/

Den driftsansvarlige skal sørge for kartlegging av potensielle hendelser som kan føre til akutt forurensning av vann, grunn og luft.

Risikoanalysen skal inneholde en dokumentert beskrivelse av resipienten, inkludert sårbare naturtyper og arter som kan påvirkes av forurensning fra virksomheten.

13.2 Risikoreduserende tiltak

Med grunnlag i miljørisikoanalysen, jf. punkt 13.1, skal den driftsansvarlige, så langt det er mulig uten urimelige kostnader, iverksette risikoreduserende tiltak for å redusere miljørisikoen til et akseptabelt nivå. Med risikoreduserende tiltak menes både sannsynlighetsreduserende og konsekvensreduserende tiltak.

13.3 Beredskap mot akutt forurensning

Dersom iverksatte risikoreduserende tiltak etter punkt 13.2 ikke har redusert risikoen for akutt forurensning[9] til et akseptabelt nivå, skal virksomheten etablere beredskap, med tilhørende beredskapsplan, med utgangspunkt i virksomhetens miljørisikoanalyse.

Beredskapsplanen skal beskrive beredskapens organisering og utstyr, og angi responstid og innsatsplaner.

Beredskapen skal være tilpasset den restrisikoen som gjenstår etter at risikoreduserende tiltak er gjennomført[10].

Den driftsansvarlige skal etablere en beredskapsorganisasjon med nødvendig personell og utstyr. Kompetanse, opplæring og organisering skal være dimensjonert for restrisikoen. Beredskapen skal øves minst en gang per år.

14. Eierskifte

Hvis virksomheten overdras til ny eier, skal melding sendes Statsforvalteren så snart som mulig og senest én måned etter eierskiftet.

15. Nedleggelse

Hvis et anlegg blir nedlagt eller en virksomhet stanser for en lengre periode, skal eieren eller brukeren gjøre det som til enhver tid er nødvendig for å motvirke fare for forurensninger. Hvis anlegget eller virksomheten kan medføre forurensninger etter nedleggelsen eller driftsstansen, skal det i rimelig tid på forhånd gis melding til Statsforvalteren.

Statsforvalteren kan fastsette nærmere hvilke tiltak som er nødvendig for å motvirke forurensning. Statsforvalteren kan pålegge eieren eller brukeren å stille ytterligere garanti for dekning av framtidige utgifter og mulig erstatningsansvar.

---

[9] Jf. § 38 i forurensningsloven
[10] Jf. § 40 i forurensningsloven

Ved nedleggelse eller stans skal den driftsansvarlige sørge for at råvarer, inkludert fiskefôr, kjemikalier og legemidler, produksjonsutstyr og avfall, inkludert ensilasje og død fisk, tas hånd om på forsvarlig måte, herunder at farlig avfall håndteres i henhold til gjeldende forskrift[11]. De tiltak som treffes i denne forbindelse, skal rapporteres til Statsforvalteren innen 3 måneder etter nedleggelse eller stans. Rapporten skal også inneholde dokumentasjon av disponeringen av kjemikalierester og ubrukte kjemikalier og navn på eventuell(e) kjøper(e).

Ved nedleggelse av en virksomhet skal den ansvarlige sørge for at lokaliteten settes i miljømessig tilfredsstillende stand.

Den driftsansvarlige skal også for nedleggelsesåret rapportere miljødata og eventuelle avvik til Statsforvalteren, jf. punkt 10.4.

Dersom virksomheten ønskes startet på nytt, skal det gis melding til Statsforvalteren i god tid før start er planlagt.

16. Tilsyn

Den driftsansvarlige plikter å la representanter fra forurensningsmyndigheten eller de som denne bemyndiger, føre tilsyn med virksomheten til enhver tid.

[11] Avfallsforskriftens kapittel 11 om farlig avfall